

Mål C-251/97

Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Artikel 92 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG i ändrad lydelse) — Begreppet stöd — Sänkningar av sociala avgifter som kompensation för kostnader som uppkommer för företag till följd av kollektivavtal om förläggning och förkortning av arbetstiden”

Förslag till avgörande av generaladvokat N. Fennelly föredraget den 26 november 1998	I-6641
Domstolens dom av den 5 oktober 1999	I-6654

Sammanfattning av domen

Statligt stöd — Begrepp — Partiell sänkning av de sociala avgifter som följer av en normal användning av socialförsäkringssystemet — Omfattas — Statliga åtgärder som avser att kompensera kostnader som uppkommer för företagen till följd av kollektivavtal (EG-fördraget artikel 92.1 (nu artikel 87.1 EG i ändrad lydelse))

Begreppet stöd omfattar de fördelar som beviljas av offentliga myndigheter och som på olika sätt minskar kostnader som normalt belastar ett företag. En partiell sänkning av sociala avgifter som åligger företagen inom en särskild industrisektor utgör ett stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget (nu artikel 87.1 EG i ändrad lydelse), om denna åtgärd har till syfte att delvis befria företagen från de ekonomiska bördor som följer av normal användning av det allmänna socialförsäkringssystemet utan att denna befrielse är berättigad genom detta systems karaktär eller struktur. Det faktum att de statliga ingripandena är av social karaktär räcker inte för att de skall undgå att betecknas som stöd i den mening som avses i artikel 92 i fördraget.

Statliga åtgärder som syftar till att degressivt sänka arbetsgivaravgifterna för företag inom vissa särskilda industrisektorer skall anses utgöra stöd i den mening som avses i artikel 92 i fördraget, då de avser att

kompensera de kostnader som uppkommer för företagen till följd av kollektivavtal som ingåtts mellan arbetsgivare och fackförningar och som dessa företag måste följa, och då dessa kostnader på grund av deras art belastar företagen.

Såvitt avser bedömningen av dessa kostnader skall påpekas att de avtal som arbetsmarknadens parter ingår utgör en helhet och skall inte bedömas genom att vissa aspekter som är positiva eller negativa för den ena eller andra parten beaktas isolerat. Med hänsyn till de olika skäl som får arbetsmarknadens parter att förhandla, samt till det faktum att resultatet av förhandlingarna är frukten av en kompromiss där varje part har gjort eftergifter inom vissa områden i utbyte mot fördelar inom andra områden som inte nödvändigtvis hänger samman, är det i princip omöjligt att med tillräcklig precision beräkna företagets slutliga kostnader till följd av sådana avtal.